

нека били обезчестени и други 6 момичета, които, теже се нахвъргали въ кладенци.

Кратковръменното черно тегло на мнимите турски робини, е било много по тяжко и по ужасно от онова на въечните действителни робини. При всичко че се изминаха вече 22 г. от тогава, обаче, пострадалите, също и зрителките пакъ не могат да задържа сълзи си когато рассказват за тези звърства.

Жените и дъщерите следъ приказанието на Юлейманъ паша, ако и да не съдят вечно убивани наредь като мъжете, нъ пакъ тукъ-тамъ съ досяг погубени. Женския лагерь се намирал при латинските гробища. Тукъ жените и дъщерите три дни безъ хлебъ прекарали. Войниците имъ носили вода въ саки пълна съ нечистотии; нъ много жени отъ жаждата премирали и били принудени да пиятъ отъ водата, вода, размесена съ кръвь.

На 21-и край лагера прекарали около 40—50 д. мъже граждани и селяни уловени и навързани съ въже. Жените се впуснали да поговорятъ коя съ мъжа си, коя съ брата си или баша си, но не имъ се позволило да приближатъ до тяхъ. Турците ги закарали при шагъра на Юлейманъ паша и застръляли така както били навързани. Следъ освобождението, навързаните кости още се тркаляли по поляната и тогава прибрани отъ гражданите. Въ същия денъ следъ обядъ, войниците се наредили отъ двѣ страни въ Кутановата бахчия, сключили сабитъ си, а жените една следъ друга, преминавали отдолу и станали, формални робини.

Караулътъ, който презъ нощта отъ изгръмяванието на Саллабашовия спиртъ билъ избъгналъ въ лагера при войската, сутренъта на 22-и пакъ обиколилъ жените и почналъ да се распорежда за отправянието имъ къмъ Карабунаръ. Между жените и дъщерите които възлизали до 10,000 д. имало само трима мъже: дядо Койо Объсника, дядо Василь и единъ селянинъ, нъ по коя причина и тъ не съ погубени, никой неможи да определи. — Янула, синътъ на дядо Коя убили; дълговръменния членъ въ мезлиша Х. Христодула на улицата заклади, а синътъ му Димитра на късове съскли и въ кладенца нахвъргали; правителствения ковчежникъ Деча Георгакиевъ проболи и, онъзи даже, които, ежедневно разни благодъяния имъ правили, небили пощадени, а отъ самите благодътелствовани лица, погубени.